

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/122/2019
Identifikačné číslo spisu:	7117224451
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7117224451.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa P. W., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho vo Š., H. XXXa, XXXX X.. L., zastúpeného JUDr. Rudolfom Žiklom, advokátom so sídlom v Košiciach, Tichá 18, proti odporkyni Q. P. W., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v Š. Č., Y. XXX, zastúpenej JUDr. Mgr. Drahoslavom Magdziakom, advokátom so sídlom v Bardejove, Dlhý rad 16, o nariadenie návratu maloletej X. W., narodenej XX. XX. XXXX a maloletého N. W., narodeného XX. XX. XXXX do cudziny, maloleté deti bytom ako Q. P. W., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18P/156/2017, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. novembra 2018 sp. zn. 8CoP/283/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) vyššie označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 10. apríla 2018 sp. zn. 18P/156/2017, ktorým tento zamietol návrh navrhovateľa na navrátenie maloletých detí do miesta ich obvyklého pobytu vo Š. a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.
2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 a § 432 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. konkretizoval vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) C. s. p. (t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Namietal aj, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania odôvodňoval § 421 ods. 1 písm. a) až písm. c) C. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
3. Odporkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľa uviedla, že dovolanie nespĺňa podmienky prípustnosti podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového

poriadku (zákona č. 161/2015 Z. z. - ďalej len „C. m. p.“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol.

4. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bardejov vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľa uviedol, že rozhodnutia konajúcich súdov považuje za vecne správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpeným advokátom v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., sa zaoberal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

6. Konanie o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom.

7. Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 76 C. m. p. dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.

10. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 76 systematicky začlenenom v treťom diele s názvom „Niektoré ustanovenia o dovolaní“, tretej hlavy („Opravné prostriedky“) prvej časti („Všeobecná časť“) modifikuje spôsobilý predmet dovolania ako jednu z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylučuje prípustnosť dovolania aj proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. Prípustnosť dovolania v tomto prípade nemôže založiť ani existencia procesnej vady uvedenej v § 420 C. s. p. (pozri R 20/2017).

11. V preskúmvanej veci navrhovateľ napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané v rámci konania o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení. Ide tak nepochybne o prípad, kedy Civilný mimosporový poriadok podanie dovolania proti uzneseniu vydanom v tomto konaní vylučuje. Dovolanie podané navrhovateľom proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu je bez ďalšieho neprípustné (obdobné závery konštatoval najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 171/2018).

12. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.